

Přijela jsem... v kabrioletu

Hrozně ráda bych napsala, že to bylo dneska na den přesně, co jsem se před dvaceti lety poprvé objevila v Telči, ale to bych lhala. S jistotou vím jenom to, že to bylo právě touhle dobou, kdy do prostor tehdejšího „zimáku“ zabočil červený kabriolet, kterým mě moje tehdejší láska překvapila po příjezdu z brigády v Německu. Převozní značka signalizovala nemilosrdných čtrnáct dní, na jejichž konci měl být sportáček předán do rukou nového majitele. Ale dva týdny to byla pro čerstvě zamilovaný pár věčnost a tak bylo úplně jedno, že jsme jinak „smrděli korunou“. Tip na „jeden vážně skvělejší folkovej festáček“ dostal tehdy můj přítel od výstředního týpka – spolutrhače. Se smíchem vzpomínám, jak jsem nevěřícně zírala na to, jak nás tento

kamarád v Telči přivítal, zatímco odhazoval přední kolo z bicyklu, na kterém přijel, kamsi do křoví s tím, že „teď mu ho nikdo neukradne.“ Neměli jsme nic – peníze na lístky na koncerty, místo na spaní, a tak nějak jsme proto počítali, že se v Telči jenom zastavíme a pojedeme dál. Stačilo pár okamžiků na Prázdninách a mně bylo jasné, že za to, abychom tady mohli zůstat, jsem ochotná i pracovat. A tak jsme nafasovali kolečko, železné kramle, a za vytrhání plevele na místním parkovišti byly lístky na večerní koncert naše. Namísto spaní na zemi nás uvítali v tehdejších vysokoškolských kolejích, kde nám jednoduše uvolnili něčí postel. Jen tak. Cokoliv jsme si v těch pár dnech umanuli, bylo možné. Všichni byli vstřícní, milí, nápomocní a já si připadala jako ve snu. Jednomu z nás dvou se tady před dvaceti lety změnil život. A bez ohledu na to, jak to bylo s tou zamilovanou dvojicí dál, dodnes věřím na to, že Telč JE městem šťastných lásek a její Prázdniny tím nejlepším festivalem na světě.

Ti z vás, kteří s námi strávili včerejšek, mi jistě dají za pravdu, že za těch dvacet let se na jedinečné atmosféře, kterou tu společně zažíváme, téměř nic nezměnilo. A to, co máme letos jinak – kupříkladu romanticky laděnou scénu u Štěpnického rybníka s vinárnou – to jsou jednoznačné změny k lepšímu. Máme pohádku, máme dílničky. Kocouří ze sebe neúnavně vydávají ty to nejlepší, vítány je každý. Jídla a pití, co hrdlo ráčí, máme i Norka a máme zámek. Pořád k nám jezdí Karel Plíhal, jen si teď s sebou bere ještě synka Matěje, který nám včera ve svém krátkém, zato bezvadném autorském bloku dokázal, že jablko rozhodně nepadlo daleko od stromu. Radost z koncertu sálala z pódia i z publika, a jak by taky ne – byl překrásný! Nocturno patřilo našim věrným Bonsai č. 3, kteří u lodiček zabydleli na téměř dvě hodiny krásný koncertní „pokojíček“. Sice trochu foukalo, ale kdo si k poslechu dal zahřívací kukuřičnou polévku od Barči pochopil, jak vypadá nebe. Nevím jak vy, ale já ke štěstí víc nepotřebuju. Sova

DNES Divadlo Jedeme k vám – Obrázky a písničky víly Haničky

Hudební pohádka pro menší děti zahrnuje písně lidové, pohádkové i autorské. Zatancujte si s vílou, zapívejte, měňte se v různé bytosti a plňte jednoduché úkoly podle textů jednotlivých písní! Na kytařku vílu doprovází pan Klobouček.

Rabbit Slow

Písničkář, fotograf a především člověk, nezavírající oči před problémy dnešního světa a společnosti. Osobitý rukopis Petra Foltýna zaujímá nenucenou melancholií podtrhující melodické písničky, zpívané konejšivým, příjemně hlubokým hlasem jejich autora. Debutová deska *Coming waves* vznikla za jediný týden, ale teprve ve spolupráci s Petrovými brněnskými kamarády prý dostala ten správný draž. Že by jeden z letošních objevů Kocouří scény? Necháme se překvapit!

Veget

Pokud tuhle partu přátel neznáte, to jste jistě na Prázdninách v Telči naprostými nováčky. Tři muži a jedna žena s neúnavným drivem už totiž patří ke dlouholetým stálícím festivalu. Někdo v nich slyší country, další bluegrass a někdo třeba něco úplně jiného. Za těch dvaadvacet let existence Vegetu už kapela dobře ví, co na jejich posluchače funguje.

Loes and Acoustic Engineers

Když jsme minulý rok na Prázdninách přivítali nizozemskou písničkářku Loes van Schaijk, strhla se nad jejím vystoupením bouře a to bohužel doslova. Loes její pokažený debut pořádně zamrzela, ale my jsme si po jejím jinak výtečném vystoupení byli jistí, že se rozhodně nevidíme naposledy. Pražské předkolo Porty v červnu 2021, kde kapela ještě vystupovala s klávesistkou Annou Marií Hradeckou, ji hned poslalo do celostátního finále, kde kromě prvního místa získali i cenu SAI a cenu Rádia Olomouc. Od letošního roku kapela pokračuje jako trio pod názvem Loes & The Acoustic Engineers a v červnu 2022 získala první místo v mezinárodní soutěži Interporta. Indie chamber-folk pop, inspirovaný umělci jako Joni Mitchell, Alison Krauss, Paul Simon, Fleetwood Mac, Sting, Druhá tráva, přináší další čerstvý vítr do plachet naší prázdninové plachetnice.

Druhá tráva a Katka García

Minulý rok jsme s Robertem Křesťanem dvěma koncerty oslavili dvě velká výročí. Třicet let Druhé trávy a padesát let Poutníků. Oba koncerty praskaly ve švech a není se co divit. Vystoupení Roberta Křesťana s Druhou trávou mají pořád neuvěřitelnou energii a jejich nejslavnější písně už jsou navždy vryté do naší paměti. Druhá tráva ale rozhodně nestojí jen na nostalgii. Jejich poslední album *Díl první* vloni po právu dostalo Anděla a aktuálně se intenzivně chystá vydání pokračování *Díl druhý*, tak se můžeme těšit, že na koncertu v Telči určitě uslyšíme další nové skladby a třeba si i odneseme novou desku. Výtečná zpěvačka a písničkářka Katka García je pravidelným hostem koncertů Druhé trávy, bez které si už jejich koncerty snad ani nedokážeme představit.

Severní nástupiště

Jak zní hudba plnokrevných trampů v betonovém lese 21. století? Na to přijdete dnes večer na Panském dvoře. Hudba severního nástupiště málem přetéká čundráckým kamarádstvím a pospolitostí u praskajícího ohýnku, na rozdíl od klasických trampských těles ovšem postrádá nauivitu a účelovost. Tahle devítičlenná osada muzikantů se totiž dala dohromady u táboráku okolo legendárního squatu Autonomního sociálního centra Klinika a jejich v textech se s poetikou podobnou Greenhorns či Hoboes prolíná městská samota i deziluze současnosti. Přijďte si poslechnout jedinečný skoorchester, který propojuje alternativu s trampskou tradicí i tradiční táborákové nástroje s meditativním vícehlasem. To vše upřímně, neironicky a s láskou ke kořenům i k trochu stísněným vandrům pražským předměstím.

DRBY

Kamil s Lanou se tuhle bavili u baru a došli k tomu, že opakem liliputa bude nejspíš *megaput*. Aby toto veliké moudro předali dalším generacím, zvolili správnou, ba rovnou cestu a to udělat z *megaputa* drink. Zatím není na lístku, ale díky za váš input!

Ondrovi se zdá podivné, že Sova při psaní Zpravodaje spíše datluje. V každém případě by si mohla s Vojtou zahrát deskovku Na křídlech.

VERNISÁŽ

Co by to bylo za čtyřicáté výročí, kdybychom se s vámi nevydali proti toku času a nezavzpomínali, jak náš festival vypadal ve svých raných začátcích a jak se postupně proměňoval až do svojí dnešní podoby? Přijďte se dojímat společně s námi a přijměte pozvánku na dnešní vernisáž-vystavu za osobní účasti jejího autora, legendárního fotografa Jirky Kláska Slámy, který od prvního ročníku neúnavně mačkal spouštěm fotoaparátu a zaznamenával pro nás všední i nevšední momenty z předešlých ročníků. Těšíme se na vás v 17:00 v prostorách telčské radnice.

- Vítá Marčík - Popelka **ZÍTRA**
- Laky Mari a Hořký kafe
- Ivo Viktorin trio
Iva Bittová a Babačka
- Hm... **PONDĚLÍ 1. SRPNA**